

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.862 van 12 maart 2001
in de zaak A. 97.377/IX-2653.**

In zake : Juliaan VAN DE WEGHE,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat E. BREWAEYS,
 kantoor houdende te BRUSSEL,
 Leopold II-laan 117

tegen :

de Vlaamse Radio- en Televisieomroep,
NV van publiek recht (VRT),
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Juliaan VAN DE WEGHE op 13 november 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de gedelegeerd bestuurder van de V.R.T., vervat in de brief van 10 oktober 2000, waarin deze meedeelde dat hij niet wenste in te gaan op het verzoek van de heer VAN DE WEGHE om gebruik te maken van de regeling 'verlof zonder wedde voorafgaand aan de pensio-nering'";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 februari 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat B. WILMS die, loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Juliaan VAN DE WEGHE is sinds 8 maart 1971 in statutair verband tewerkgesteld als voorman Transmissie - vaste straalverbindingen bij de BRT, thans de VRT.

1.2. Op 2 juni 1997 besluit de raad van bestuur van de BRTN in te stemmen met de conclusies geformuleerd in het protocol 76.179 van het sectorcomité XVIII. In het genoemd protocol komen de afvaardiging van de overheid en de afvaardigingen van de vakbonden overeen dat met de regeling tot invoering van verlof voorafgaand aan de pensionering (VVP) en de pensioenmaatregelen samen maximum 422 personeelsleden zonder vervanging kunnen afvloeien.

1.3. Eveneens op 2 juni 1997 besluit de raad van bestuur de voorgelegde tekst over het verlof voorafgaand aan de pensionering (hoofdstuk VIIIbis van het personeelsstatuut van de BRTN) goed te keuren.

Het verlof voorafgaand aan de pensionering is een tijdelijke uitstapregeling die aan statutaire personeelsleden die aan de voorwaarden bepaald in artikel 131septies (oorspronkelijk : artikel 131octies) van het personeelsstatuut voldoen, kan worden toegekend.

Artikel 131nonies (oorspronkelijk : artikel 131decies) van het personeelsstatuut luidt voortaan als volgt :

"Het verlof voorafgaand aan pensionering is een gunst die slechts door de Gedelegeerd Bestuurder wordt verleend als deze oordeelt dat de goede werking van de dienst daardoor niet in het gedrang komt".

Artikel 131terdecies (oorspronkelijk : artikel 131quaterdecies), § 2, van het personeelsstatuut luidt voortaan als volgt :

"§ 2. Overeenkomstig artikel 131decies kan de Gedelegeerd Bestuurder beslissen ofwel dat het verlof wordt toegestaan, ofwel dat het verlof wordt geweigerd. De beslissing moet worden gemotiveerd en steunt op de volgende objectieve criteria : het al dan niet bestaan van de noodzaak om het personeelslid te vervangen om de goede werking van de dienst te verzekeren, waarbij, zo het nodig mocht blijken om een rangorde op te stellen onder de personeelsleden die allen een aanvraag indienden, rekening wordt gehouden met de periode van de aanvraag en van het ingaan van het verlof van het personeelslid in kwestie en waarbij binnen die rangorde vervolgens in tweede orde eerst de dienstanciënniteit en dan de leeftijd doorslaggevend zijn".

De nieuwe regeling treedt in werking op 3 juni 1997.

1.4. Naderhand wordt het in 1997 vastgestelde en bereikte contingent voor de toekenning van VVP verhoogd. Deze verhoging vindt plaats samen met de invoering van een nieuwe regeling voor loopbaanonderbreking bij beslissing van de raad van bestuur van 26 april 1999. Volgens de verwerende partij zou zulks echter geen invloed hebben op de situatie van verzoeker.

1.5. Begin juni 1997, bij de inwerkingtreding van de statutaire regeling verlof voorafgaand aan de pensionering, ontvangt verzoeker, zoals de andere statutaire personeelsleden die de voorwaarden vervullen voor toepassing van de uitstapregeling, een document met toelichting bij de regeling alsook een aanvraagformulier.

1.6. Op 1 oktober 1997 doet verzoeker een aanvraag om gebruik te maken van de regeling "verlof met wedde voorafgaand aan de pensionering" met ingang van 1 februari 1998.

Op 29 oktober 1997 wordt hem echter gemeld dat de gedelegeerd bestuurder niet wenst in te gaan op zijn aanvraag. Zijn beslissing is gebaseerd op de noodzaak verzoeker te vervangen voor de goede werking van de dienst.

1.7. Op 9 juni 1998 dient verzoeker een nieuwe aanvraag in om gebruik te maken van de regeling "verlof met wedde voorafgaand aan de pensionering" met ingang van 1 februari 1999.

Op 17 december 1998 wordt hem gemeld dat de gedelegeerd bestuurder niet wenst in te gaan op zijn aanvraag. Zijn beslissing is opnieuw gebaseerd op de noodzaak verzoeker te vervangen voor de goede werking van de dienst.

1.8. Op 31 mei 1999 dient verzoeker nogmaals een aanvraag in om gebruik te maken van de regeling "verlof met wedde voorafgaand aan de pensionering" met ingang van 1 februari 2000.

Na diverse briefwisseling tussen de raadsman van verzoeker en het bestuur van de VRT wordt bij aangetekende brief van 22 oktober 1999 gemeld aan verzoeker dat de gedelegeerd bestuurder niet wenst in te gaan op zijn aanvraag om gebruik te maken van de regeling "verlof met wedde voorafgaand aan de pensionering". Daarvoor wordt de volgende motivering gegeven :

"functionele redenen : u kan met ingang van 1 februari 2000 geen verlof voorafgaand aan pensionering worden toegestaan daar u dan in uw dienst zou moeten worden vervangen".

1.9. Bij beschikking van 17 april 2000 doet de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel uitspraak met betrekking tot een vordering in kort geding van verzoeker, die ertoe strekt de weigeringsbeslissing vastgelegd in de brief aan verzoeker van 22 oktober 1999 ongedaan te maken en voor recht te doen zeggen dat verzoeker met ingang van 1 februari 2000 aanspraak kan maken op het verlof met wedde voorafgaand aan pensionering als bedoeld in artikel 131nonies (oorspronkelijk : 131decies) van het personeelsstatuut. De rechtbank verwerpt de vordering als ontoelaatbaar omdat de rechter in kort geding niet bevoegd is om in deze zaak met een beschikking bij voorraad de vernietiging uit te spreken.

1.10. Op 31 juli 2000 dient verzoeker nogmaals een aanvraag in om gebruik te maken van de regeling "verlof met wedde voorafgaand aan de pensionering", ditmaal met ingang van 1 februari 2001.

1.11. Met een brief van 6 september 2000 meldt de verantwoordelijke statutair personeel aan verzoeker dat hij per 11 september 2000 overgeplaatst wordt van de directie Transmissie naar de directie Gebouwen in de functie van onderhoudsassistent.

1.12. Op 12 september 2000 meldt verzoeker aan de gedelegeerd bestuurder van de VRT dat hij niet akkoord gaat met de voorgestelde maatregel van overplaatsing van de directie Transmissie naar de directie Gebouwen. Hij wijst erop dat hij voor de vierde maal verlof voorafgaand aan pensionering heeft aangevraagd, dat het hem reeds driemaal geweigerd werd met als reden dat hij onmisbaar was in zijn directie, dat deze directie inmiddels is gereorganiseerd en het personeel werd verspreid over de verschillende uitvoerende eenheden waardoor een functie van elektricien is opgeheven, dat er ironisch genoeg nu wel een elektricien misbaar is, dat in die omstandigheden men zou mogen verwachten dat, gezien er een functie opgeheven werd, de titularis ervan in disponibiliteit geplaatst zou worden en vervolgens met VVP, dat niets minder waar is, daar men het probleem verplaatst naar de directie Gebouwen met dien verstande dat deze overplaatsing ervaren wordt als een straf na jarenlang "onmisbaar" te zijn geweest, dat hij aandringt op een ernstig onderzoek en vraagt om rekening te houden met zijn aanvraag voor VVP en deze onmiddellijk of op 1 februari 2001 toe te staan.

1.13. Op 14 september 2000 schrijft de raadsman van verzoeker aan de gedelegeerd bestuurder van de VRT dat verzoeker reeds voor de vierde maal verlof met wedde voorafgaand aan pensionering heeft aangevraagd, dat dit verlof reeds driemaal werd geweigerd omdat verzoeker onmisbaar zou zijn in de dienst, dat de dienst straalverbindingen in januari 2000 werd geherstructureerd, dat op 6 september 2000 verzoeker vernam dat hij met ingang van 11 september 2000 werd overgeplaatst van de directie

Transmissie naar de directie Gebouwen, in de functie van onderhoudsassistent, dat de tot nu toe ingeroepen redenen, als zou verzoeker in de dienst moeten worden vervangen, dan ook niet meer voorhanden zijn. Hij vraagt om gevolg te geven aan de huidige aanvraag van verzoeker om bedoeld verlof te verkrijgen en dit met ingang van 1 februari 2001.

1.14. Op 19 september 2000 zendt het hoofd onderhoud en diensten zijn advies met betrekking tot de VVP-aanvraag van verzoeker aan de verantwoordelijke statutair personeel. Hij stelt daarin :

"Julien werd op 11.9.2000 overgeplaatst van Transmissie naar Gebouwen ter vervanging van J. FRANCO. Hij behoort tot de groep onderhoudsassistenten met specialiteit elektriciteit. Om alle installaties betrouwbaar te houden en de nodige aanpassingen en uitbreidingen te realiseren moet deze groep nu reeds uitgebreid worden met een 5-tal mensen van privé-firma's.

Daar komt nog bij dat er volgend jaar iemand van deze groep met VVP gaat, namelijk J. VAN EYCKEN. Ik stel daarom voor om het V.V.P. van J. VAN DE WEGHE te weigeren om functionele redenen".

1.15. Met een aangetekende brief van 10 oktober 2000 meldt de verantwoordelijke statutair personeel aan verzoeker dat de gedelegeerd bestuurder niet wenst in te gaan op de aanvraag van verzoeker om gebruik te maken van de regeling "verlof met wedde voorafgaand aan de pensionering". Als motivering van de weigering wordt opgegeven :

"Voor de hiërarchie kan er geen afvloeiing gebeuren zonder vervanging.
Overschrijding van het vastgestelde contingent VVP-ers".

Dat is de bestreden handeling;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten administratieve rechtshandeling kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat één van de redenen waarom de bestreden beslissing verzoekers vraag om VVP afwijst is dat het contingent overschreden is; dat verzoeker drie middelen aanvoert; dat hij in elk van die middelen mede de onregelmatigheid aanvoert van dat weigeringsmotief; dat hij het in zijn eerste middel strijdig acht met artikel 131nonies (oorspronkelijk : artikel 131decies) van het personeelsstatuut, welke bepaling er niet in voorziet; dat hij in zijn tweede middel betoogt dat het strijdig is met het gelijkheidsbeginsel, als het mogelijk verkrijgen van een gunst dan louter afhankelijk wordt gesteld van mathematische gegevens waarop de betrokkene geen vat heeft, waarbij alles afhangt van de snelheid waarmee de aanvraag wordt ingediend en waarmee deze wordt behandeld; dat in zijn derde middel hij betoogt dat uit de voorliggende gegevens niet blijkt in welke mate het beweerde contingent zou zijn overschreden en dat elke rechterlijke controle op de juistheid van de motieven is uitgesloten;

3.2.1. Overwegende, wat het eerste middel betreft, dat weliswaar artikel 131nonies (oorspronkelijk : artikel 131decies) van het personeelsstatuut geen maximum contingent van personeelsleden welke het VVP kunnen genieten instelt; dat die bepaling -daargelaten de vraag of "de goede werking van de dienst" waaraan zij refereert niet kan inhouden dat niet te veel oudere personeelsleden tegelijk kunnen afvloeien- in samenhang moet worden gelezen met andere statuutsbepalingen zoals artikel 131terdecies (oorspronkelijk : arti-

kel 131quaterdecies), § 2, dat, in zoverre het een rangorde instelt, ervan uitgaat dat het aantal personen dat kan worden toegestaan met VVP te gaan niet onbeperkt is; dat die beperking onder meer is ingesteld door het hiervoren vermelde protocol 76.179 van het sectorcomité XVIII, naast de beperking voortspuitend uit de noodwendigheden van de dienst; dat het eerste middel in zoverre het de onregelmatigheid van het instellen van een maximum contingent aanklaagt niet ernstig is;

3.2.2. Overwegende, wat het tweede middel betreft, dat het toekennen van de "gunst" van het VVP vooreerst, luidens artikel 131terdecies (oorspronkelijk : artikel 131quaterdecies), § 2, van het personeelsstatuut afhangt van een objectiveerbaar, te motiveren en controleerbaar gegeven : de noodzaak het personeelslid te vervangen om de goede werking van de dienst te verzekeren en, vervolgens, van een gegeven dat op de financiële draagkracht van de VRT betrokken kan worden : het maximum contingent, dat vooraf bepaald is en dus eveneens een objectief gegeven uitmaakt; dat verzoeker niet duidelijk maakt waarin zulks het gelijkheidsbeginsel schendt; dat ook het tweede middel onder het betrokken oogpunt niet ernstig is;

3.2.3. Overwegende, wat het derde middel betreft, dat de verplichting tot formele motivering van administratieve rechtshandelingen niet inhoudt dat ook het waarom van de uitgedrukte motieven moet worden uiteengezet; dat ter zake de vaststelling dat het toegelaten contingent is overschreden volstaat als motivering om het gevraagde VVP te weigeren; dat, indien nodig, de desbetreffende gegevens kunnen worden opgevraagd teneinde de rechter in staat te stellen de juistheid van het motief na te gaan; dat verzoeker overigens niet beweert dat het contingent niet overschreden is; dat het derde middel onder het oogpunt "maximum contingent" evenmin ernstig is;

4.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betoogt dat hij reeds voor de vijfde (lees : vierde) maal geconfronteerd wordt met een weigering, dat zijn pensioengerechtigde leeftijd onvermijdelijk steeds nader komt, dat de normale datum van oppensioenstelling 1 februari 2003 is, zodat het gevaar steeds maar groter wordt dat hij niet, of slechts gedurende een veel kortere periode, de gunstmaatregel van het verlof met wedde voorafgaand aan de pensionering zal kunnen genieten, dat een nieuwe aanvraag immers ten vroegste één jaar na de indiening van de vorige aanvraag kan geschieden, dat artikel 131septies (oorspronkelijk : artikel 131octies), § 1, van het personeelsstatuut het verlof met wedde voorafgaand aan pensionering in principe uitsluit voor hen die de leeftijd van 54 jaar en 8 maanden hebben bereikt op het tijdstip van de inwerkingtreding van de bepalingen, dat krachtens artikel 131unodecies (oorspronkelijk : artikel 131duodecies), § 1, het verlof uiterlijk moet ingaan 5 jaar na het van kracht worden van die bepalingen;

4.2.1. Overwegende dat zoals vermeld de bestreden weigeringsbeslissing mede werd genomen omdat het contingent van maximum 422 personeelsleden, vastgesteld zoals hiervoren vermeld onder 1.2., naderhand verhoogd, reeds was overschreden; dat de middelen welke verzoeker aanvoert tegen het instellen van dat contingent hiervoren niet ernstig werden bevonden; dat opdat bijkomende afvloeiingen zonder vervanging boven het contingent zouden kunnen worden toegestaan, nieuwe onderhandelingen in de schoot van het sectorcomité XVIII moeten worden gevoerd met de representatieve vakorganisaties;

4.2.2. Overwegende derhalve dat, ook indien de uitvoering van de bestreden weigeringsbeslissing zou worden geschorst, de administrateur-generaal van de VRT verzoeker geen verlof met wedde voorafgaand aan de

pensionering kan toekennen op grond van de betrokken regeling, aangezien het contingent overschreden is en blijft; dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verzoeker aanvoert dan ook niet kan worden hersteld of vermeden door een schorsing van de bestreden weigeringsbeslissing, tenzij onder de louter hypothetische voorwaarde dat het contingent in de toekomst zou worden verhoogd op de hiervoren vermelde wijze; dat bijgevolg de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is vervuld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf maart 2000 en een, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

J. DE BRABANDERE.